

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący,  
sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z odwołania Z. B.  
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.  
o ponowne ustalenie wysokości renty rodzinnej,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 13 czerwca 2019 r.,  
zażalenia odwołującej się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt III AUz [...],

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018 r. oddalił zażalenie ubezpieczonej na postanowienie Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 28 marca 2018 r., którym odrzucono odwołanie Z. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 26 kwietnia 2017 r., odmawiającej ponownego ustalenia wysokości renty rodzinnej.

Podstawą odrzucenia odwołania była okoliczność, że odwołująca się po raz kolejny wnosiła o ponowne ustalenie wysokości renty rodzinnej, nie przedstawiając żadnych innych okoliczności czy dowodów niż te, które były już przedmiotem rozważań przed Sądami w postępowaniach zainicjowanych odwołaniami od

poprzednich decyzji organu rentowego dotyczących tego samego przedmiotu i zakończonych prawomocnymi orzeczeniami Sądu. W sprawie zachodziła zatem powaga rzeczy osądzonej, wobec czego odwołanie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym sąd odrzuci pozew, jeżeli sprawa o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Ubezpieczona złożyła zażalenie na postanowienie Sądu drugiej instancji, zarzucając naruszenie art. 477<sup>9</sup> k.p.c., przez oddalenie zażalenia, podczas gdy odwołanie zostało złożone w terminie.

Żaląca się wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności rozważenia wymagała dopuszczalność zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji, oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu odwołania w związku z powagą rzeczy osądzonej.

Katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego jest ściśle limitowany. Zgodnie z art. 394<sup>1</sup> § 1, 1<sup>1</sup> i 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje: 1) na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia; 2) w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania; 3) w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398<sup>1</sup> k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Zaskarżone postanowienie nie należy do żadnej z tych kategorii spraw. Jego przedmiotem nie jest odrzucenie skargi kasacyjnej albo skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c.), nie jest też zaskarżenie orzeczenia sądu drugiej instancji uchylającego wyrok sądu pierwszej

instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania (art. 394<sup>1</sup> § 1<sup>1</sup> k.p.c.). Zaskarżone postanowienie nie mieści się również w kategorii szczegółowo opisanej w art. 394<sup>1</sup> § 2 k.p.c. Jest to, co prawda, postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, jednak nie przysługuje na nie zażalenie do Sądu Najwyższego ze względu na wyraźne i jednoznaczne wyłączenie - wyjątek dotyczący postanowień, o których mowa w art. 398<sup>1</sup> k.p.c., od których przysługuje skarga kasacyjna. Zgodnie bowiem z art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c., strona może wnieść skargę kasacyjną od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Zaskarżone postanowienie należy do tej ostatniej kategorii orzeczeń. Jego przedmiotem było bowiem odrzucenie odwołania (pełniącego rolę pozwu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych) w związku z powagą rzeczy osądzonej. Dlatego od zaskarżonego postanowienia przysługiwała ubezpieczonej skarga kasacyjna (art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c.), a nie zażalenie (art. 394<sup>1</sup> § 2 k.p.c.), które było niedopuszczalne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w związku z art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.).

a